

Publicerad 2012-03-11 00:09 av mariesj

nattflimmer och du vet

det är bara slutet på en dag till. en natt till. ett tickande element och en dammig plastblomma. den gör mig inget, jag kommer aldrig behöva glömma att vattna den. det utesluter också att den aldrig kommer kunna vattna sig själv. eller, den kommer aldrig kunna vilja det. och det gör mig lugn

ni lämnade inte era män för att ni glömde att vattna dom. kanske var de inte kompetenta, ändå vet jag inte vad det var som fick er att sluta älska. eller vad som fick er att börja för den delen. jag känner inte till kärlekens kronologi, början - mitten - slutet. vad är det för mening med kärleken om den inte varar för evigt?

det finns inte mycket forskning här. inte en enda review. istället får man peta mellan revbenen efter banala frågor

som;

ETT. finns det en gräns? en skiljelinje, igår älskade jag dig, idag älskar jag dig inte? TVÅ. går det så snabbt eller slutar man att älska någon successivt, långsamt så att man knappt märker det? TRE. eller slutar man älska någon innan man lämnar eller ger man upp, lämnar och inväntar sedan dagen då man inte älskar mer?

jag vet att jag har fastnat i ögonblicken. jag har följt efter främmande människor när dom klivit av tåget för att dom pratade på ett sätt jag aldrig hört någon prata på. jag har följt efter tills jag blivit medveten om mig själv igen. jag är alltid medveten. det är ögonblick där jag försvinner. det går rakt in. det är som spriten, som svindeln. attraktion, det måste vara högst primitivt

förresten finns det väl inget som är så hårt mot oss själva som vårt eget huvud. jag har en känsla av att alltid vara på väg bort. att alla är det

utanför;

en flicka kan allt hon vill. and you know i love you

det måste finnas en plats för oss utanför. du vet. det måste finnas plats

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mariesj med Poeter.se id #39918 innehar upphovsrätten